

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 105.653 van 18 april 2002
in de zaak A. 119.475/XII-3520.**

In zake : Honoré MAES,
 die woonplaats kiest bij
 advocaat B. BLANPAIN,
 kantoor houdende te BRUSSEL,
 Louizalaan 106

tegen :

1. het Vlaamse Gewest,
 dat woonplaats kiest bij
 advocaat G. LAMBERT,
 kantoor houdende te OOSTENDE,
 Batterijstraat 16
2. de CVBA IBOGEM,
 die woonplaats kiest bij
 advocaat A. COOLSAET,
 kantoor houdende te ANTWERPEN,
 Arthur Goemaerelei 69.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift Honoré Maes op 11 april 2002 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van 5 april 2002 van de Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid om akkoord te gaan met de tuchtsanctie die het directiecomité van de CVBA Ibogem aan de directeur oplegde, evenals van de beslissingen van 8 april 2002 van de CVBA Ibogem om hem voor de zitting van de raad van bestuur op 23 en 24 april 2002 op te roepen en om het ministerieel besluit van 6 april 2002 in het tuchtdossier te voegen;

Gezien de nota's van de verwerende partijen;

Gelet op de beschikking van 15 april 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 18 april 2002, om 9.30 uur;

Gehoord het verslag van staatsraad J. Lust;

Gehoord de opmerkingen van advocaat B. Blanpain, die verschijnt voor verzoeker, van advocaat G. Lambert, die verschijnt voor de eerste verwerende partij en van advocaat A. Coolsaet, die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur P. De Somere;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;

Overwegende dat het directiecomité van de tweede verwerende partij bij besluit van 3 januari 2002 aan verzoeker, directeur, de tuchtstraf van het ontslag van ambtswege oplegt; dat verzoeker tegen de beslissing op 4 januari 2002 bij de raad van bestuur het administratief beroep aantekent waarin de artikelen 180 en 196 en volgende van het administratief statuut voorzien; dat het besluit van 3 januari 2002 op 7 februari 2002 door de regeringscommissaris wordt geschorst; dat het directiecomité het geschorste besluit op 6 maart 2002 rechtvaardigt; dat met brief van 5 april 2002 de Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid aan de tweede verwerende partij meedeelt “akkoord [te] gaan met het standpunt van het directiecomité van uw vereniging met betrekking tot de tuchtsanctie opgelegd aan de directeur”; dat de tweede verwerende partij de brief in het tuchtdossier voegt en verzoeker met schrijven van 8 april 2002 oproept om te verschijnen ter zitting van de raad van bestuur op 23 en 24 april 2002, onder verwijzing naar “de beslissing van de minister dd. 5 april 2002 over de schorsing van de opgelegde tuchtstraf en het daaropvolgende gemotiveerde rechtvaardigingsbesluit van het directiecomité”, beslissing die “tot gevolg [heeft] dat de schorsing van de tuchtstraf werd opgeheven”;

Overwegende dat de verwerende partijen de ontvankelijkheid van de vordering betwisten; dat onder meer wordt tegengeworpen dat de bestreden beslissingen niet aanvechtbaar zijn;

Overwegende dat artikel 74, eerste en tweede lid, van het decreet van 6 juli 2001 houdende de intergemeentelijke samenwerking bepaalt dat de Vlaamse regering een door de regeringscommissaris geschorste beslissing kan vernietigen binnen dertig dagen na de ontvangst door de regeringscommissaris van het standpunt van de vereniging en dat, wanneer zij de termijn voor vernietiging laat verstrijken, de schorsing ambtshalve is opgeheven; dat op het eerste gezicht de

Vlaamse regering niet verplicht is van de vernietigingsbevoegdheid gebruik te maken; dat in die omstandigheden vooralsnog wordt aangenomen dat de brief van 5 april 2002 van de Vlaamse minister in wezen niets meer behelst dan de mededeling dat hij zich ervan onthoudt tegen de beslissing van het directiecomité op te treden; dat de onthouding van de toezichthoudende overheid om gebruik te maken van haar facultatieve vernietigingsbevoegdheid geen voor annulatie en schorsing vatbare handeling lijkt, ook niet wanneer die onthouding schriftelijk tot uitdrukking wordt gebracht;

Overwegende dat, nog op het eerste gezicht, ook de zogenaamde beslissingen om de brief van de Vlaamse minister in het tuchtdossier te voegen en verzoeker voor de raad van bestuur van de tweede verwerende partij op te roepen niet ontvankelijk met een schorsingsvordering bestreden kunnen worden; dat het om louter voorbereidende handelingen lijkt te gaan die niet van aard zijn verzoeker uit zichzelf een definitief nadeel te doen lijden; dat verzoeker desgevallend wel hun onwettigheid zal kunnen aanvoeren als middel tegen de eindbeslissing van de raad van beroep; dat in zoverre verzoeker vreest dat tegen deze eindbeslissing geen annulatieberoep, maar alleen een cassatieberoep openstaat, die vrees -kern van het door hem aangevoerde “Moeilijk te herstellen nadeel- ten onrechte lijkt;

Overwegende dat de besproken exceptie van de verwerende partijen gegrond is; dat de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid niet ontvankelijk is; dat zij verworpen wordt,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, bepaald op 175 euro, komen ten laste van verzoeker.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op
achttien april 2002, door :

de HH. J. LUST,

F. BONTINCK,

De griffier,

F. BONTINCK.

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,
toegevoegd griffier.

De voorzitter,

J. LUST.